

Het Boek Daniël - Nummer Achtennegentig

De Drievoudige Toepassing van Elia en het Oordeel van de Laatste Dagen: Inzicht in de Onderzoekende en Uitvoerende Fasen

Jeff Pippenger
2024-02-29

De drievoudige toepassing van Elia duidde aan dat er in de laatste dagen een Elia zou zijn aan het begin van de laatste dagen en aan het einde van de laatste dagen. De „laatste dagen” zijn de dagen van het oordeel, dat voortschrijdend is en in twee soorten oordeel is verdeeld. Het onderzoekend oordeel, dat begon aan het begin van de laatste dagen, en het uitvoerend oordeel, dat plaatsvindt aan het einde van de laatste dagen. De drievoudige toepassing van Elia vertegenwoordigt in de eerste plaats de geschiedenis van het uitvoerend oordeel, dat begint bij de spoedig komende zondagswet.

Het onderzoekend oordeel is beperkt tot hen die hebben beleden een volgeling van God te zijn, in de eerste plaats door een rechtstreekse belijdenis, maar ook in een minderheid van de gevallen door een indirecte belijdenis in de levenswandel.

(Want niet de hoorders van de wet zijn rechtvaardig voor God, maar de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden. Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet gebiedt, dan zijn dezen, hoewel zij de wet niet hebben, zichzelf tot een wet: zij tonen dat het werk van de wet in hun harten geschreven is, terwijl ook hun geweten getuigenis aflegt en hun gedachten elkaar onderling beschuldigen of ook verontschuldigen.) Romeinen 2:13–15.

Het onderzoekend oordeel heeft twee primaire afdelingen, want het begon met het onderzoek van het leven van de doden (vanaf de dagen van Adam), die beleden hadden in de ware God te geloven, en op 11 september 2001 begon het proces van het onderzoekend „oordeel van de levenden”. Het onderzoekend oordeel heeft nog een andere afdeling, die verder gaat dan doden en levenden, want het oordeel begint bij het huis van God, en in de laatste dagen is Gods huis het Laodiceïsche Adventisme. Zodra het oordeel over het huis van God bij de spoedig komende zondagswet ten einde loopt, worden vervolgens Gods andere schapen, die zich dan in Babylon bevinden, geoordeeld.

Het uitvoerende oordeel is Gods straf over hen die Zijn aanbod van verlossing hebben verworpen. Het uitvoerende oordeel begint bij de spoedig komende zondagswet. De Verenigde Staten zullen dan de maat van hun ongerechtigheid hebben volgemaakt, welke tevens de maat van hun genadetijd is, en op nationale afval zal nationale ondergang volgen. Elke natie op aarde zal het voorbeeld van de Verenigde Staten volgen door een zondagswet af te dwingen, en ieder van die naties zal dan eveneens de maat volmaken en ook nationale ondergang lijden.

„Wanneer Amerika, het land van godsdienstvrijheid, zich met het pausdom zal verenigen in het dwingen van het geweten en het noodzaken van mensen om de valse sabbat te eren, zullen de

mensen van ieder land op de gehele aardbol ertoe gebracht worden haar voorbeeld te volgen.”
Testimonies, deel 6, 18.

Het uitvoerende oordeel is eveneens in twee delen verdeeld. Vanaf de zondagswet in de Verenigde Staten totdat de menselijke genadetijd sluit wanneer Michaël opstaat, zijn Gods oordelen vermengd met barmhartigheid; maar wanneer Michaël opstaat, bevat Gods toorn, zoals voorgesteld door het uitgieten van de zeven laatste plagen, geen barmhartigheid. Gedurende de periode van de crisis rond de zondagswet zullen de uitvoerende oordelen over mensen en volken vermengd zijn met barmhartigheid, want er zullen nog enkelen in Babylon zijn aan wie dan nog gelegenheid wordt gegeven om het onderscheid te verstaan tussen de aanbidding van de sabbat en die van de zondag.

„O, dat het volk toch de tijd van zijn bezoeking mocht kennen! Velen hebben de beproevende waarheid voor deze tijd nog niet gehoord. Er zijn velen met wie de Geest van God worstelt. De tijd van Gods vernietigende oordelen is de tijd van genade voor hen die geen gelegenheid hebben gehad te leren wat de waarheid is. Teder zal de Heere op hen neerzien. Zijn barmhartig hart wordt bewogen; Zijn hand is nog steeds uitgestrekt om te redden, terwijl de deur gesloten is voor hen die niet wilden binnengaan.

„De barmhartigheid van God wordt geopenbaard in Zijn lankmoedige verdraagzaamheid. Hij houdt Zijn oordelen terug en wacht totdat de waarschuwingsboodschap aan allen verkondigd is. O, indien ons volk de verantwoordelijkheid die op hen rust om de laatste boodschap van barmhartigheid aan de wereld te brengen, zo zou gevoelen als het behoort, welk een wonderbaar werk zou er dan tot stand worden gebracht!” Testimonies, deel 9, 97.

De „tijd van Gods vernietigende oordelen is de tijd van barmhartigheid voor hen die geen gelegenheid hebben gehad te leren wat de waarheid is.” Die twee „tijden” beginnen gelijktijdig wanneer „de deur wordt gesloten” voor Laodiceaanse adventisten „die niet wilden binnengaan.”

„Ik zag dat de heilige sabbat de scheidsmuur is en zal zijn tussen het ware Israël van God en de ongelovigen; en dat de sabbat de grote kwestie is om de harten van Gods dierbare, wachtende heiligen te verenigen. En indien iemand geloofde, de sabbat hield en de zegen ontving die ermee gepaard gaat, en haar vervolgens prijs gaf en het heilige gebod overtrad, dan zouden zij voor zichzelf de poorten van de Heilige Stad sluiten, zo zeker als er een God is die in de hemel daarboven regeert. Ik zag dat God kinderen had die de sabbat niet zien en niet houden. Zij hadden het licht daarover niet verworpen. En bij het begin van de tijd der benauwdheid werden wij vervuld met de Heilige Geest toen wij uittrokken en de sabbat vollediger verkondigden. Dit bracht de kerk en de naam-adventisten in toorn, daar zij de sabbatswaarheid niet konden weerleggen. En in die tijd zagen Gods uitverkorenen allen duidelijk dat wij de waarheid hadden, en zij kwamen uit en verdroegen de vervolging met ons.” A Word to the Little Flock, 18, 19.

De deur wordt gesloten bij de spoedig komende zondagwet, waardoor de periode die aan de zondagwet voorafgaat, „de tijd” wordt van Gods volk van „bezoeking.”

Hoe zegt gij: Wij zijn wijs, en de wet des HEEREN is met ons? Zie, voorzeker, tevergeefs heeft hij haar gemaakt; tevergeefs is de pen der schriftgeleerden. De wijzen worden

beschaamd, zij zijn verschrikt en gevangen; zie, zij hebben het woord des HEEREN verworpen; welke wijsheid hebben zij dan? Daarom zal Ik hun vrouwen aan anderen geven, en hun velden aan hen die ze zullen erven; want van de kleinste tot de grootste is ieder gegeven aan gierigheid; van de profeet tot de priester handelt ieder valselijk. Want zij hebben de breuk van de dochter van Mijn volk op lichtvaardige wijze genezen, zeggende: Vrede, vrede! terwijl er geen vrede is. Waren zij beschaamd toen zij gruwel bedreven? Neen, zij schaamden zich in het geheel niet, en zij konden niet blozen; daarom zullen zij vallen onder hen die vallen; ten tijde van hun bezoeking zullen zij neergestoten worden, zegt de HEERE. Jeremia 8:8–12.

Zoals met het oude Israëel, zo ook met het moderne Israëel: beiden worden vernietigd, want zij kenden de tijd van hun bezoeking niet. De tijd van Gods bezoeking voor het Laodiceaanse adventisme begon op 11 september 2001 en eindigt bij de spoedig komende zondagswet.

En toen Hij naderbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar en zei: Indien gij ook maar op deze uw dag hadt gekend wat tot uw vrede dient! Maar nu is het voor uw ogen verborgen. Want er zullen dagen over u komen, dat uw vijanden een verschansing rondom u zullen opwerpen, u zullen omsingelen en u van alle kanten benauwen; en zij zullen u met de grond gelijkmaken, en uw kinderen binnen u; en zij zullen in u geen steen op de andere laten; omdat gij de tijd van uw bezoeking niet hebt erkend. Lukas 19:41–44.

Ten tijde van Gods bezoeking worden de wijzen en de dwazen voorgoed van elkaar gescheiden.

„Wij weten dat ongewijde Zevende-dags Adventisten, die kennis van de waarheid hebben, maar zich met wereldlingen hebben verbonden, geheel van het geloof zullen afvallen en gehoor zullen geven aan verleidende geesten. De vijand zal hun gaarne verlokkingen voorhouden om hen ertoe te brengen oorlog te voeren tegen het volk van God. Maar zij die oprecht en standvastig zijn, zullen in God een sterke en machtige verdediging hebben.”
Manuscript Releases, deel 7, 186.

Hun tijd van bezoeking begon op 11 september 2001, zoals voorafgeschaduwd door de tijd van bezoeking over de protestantse kerken op 11 augustus 1840, en zoals de tijd van bezoeking voor het oude Israëel was aangebroken toen de Heilige Geest neerdaalde bij de doop van Christus.

Het uitvoerend oordeel begint wanneer de Verenigde Staten de beker van hun genadetijd vullen bij de spoedig komende zondagswet, hetgeen tevens het moment is waarop de Laodicese Adventkerk haar beker heeft gevuld. Het oordeel begint bij het huis Gods, en met de beker van de genadetijd voor beide verdorven horens van de Verenigde Staten. De verdorven hoorn van het protestantisme, die voordien door de Laodicese Adventkerk werd voorgesteld, houdt dan op te bestaan, en de Filadelfische beweging van de derde engel is dan de ware hoorn van het protestantisme, en het geestelijke Jeruzalem dat als een banier wordt opgericht. Op dat punt verandert Jeruzalem van de strijdende kerk in de triomferende kerk.

Het voltrekkend oordeel vangt aan met de tijd van Gods vernietigende oordelen, die tevens een tijd van barmhartigheid is voor Gods andere kudde, die zich nog in Babylon bevindt. Het begint wanneer de tijd van Gods bezoeking over het Laodiceïsche adventisme ten einde loopt. Het voltrekkend oordeel schrijdt voort tot de Zeven Laatste Plagen, waarin de oordelen niet langer met

barmhartigheid vermengd zijn, en daarna keert Jezus terug.

Wanneer Jezus terugkeert, maakt het millennium (duizend jaar) van Openbaring hoofdstuk twintig duidelijk dat Satan op een verwoeste aarde gebonden is, alleen met slechts de opstandige engelen die hebben deelgenomen aan de aanval tegen God.

En ik zag een engel neerdalen uit de hemel, die de sleutel van de afgrond en een grote keten in zijn hand had. En hij greep de draak, de oude slang, die de duivel en de satan is, en bond hem voor duizend jaar. En hij wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin op, en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou verleiden, totdat de duizend jaar voleindigd zouden zijn; en daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten. Openbaring 20:1–3.

Gedurende die duizend jaar zullen de verlostten een onderzoekend oordeel uitoefenen over de verlorenen die nog slapen in hun graven, wachtend op de voltooiing van de afzonderlijke oordelen. De verlostten zullen het leven en de omstandigheden van de verlorenen, met inbegrip van Satan en zijn engelen, in overweging nemen om vast te stellen wie aan het einde van de duizend jaar een zwaardere straf verdient.

En ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven; en ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die het beest noch zijn beeld hadden aanbeden, en zijn merkteken niet op hun voorhoofd of in hun handen hadden ontvangen; en zij werden levend en regeerden met Christus duizend jaren. Openbaring 20:4.

Het millennium omvat derhalve een onderzoekend oordeel, dat, wanneer het voltooid is, het uiteindelijke uitvoerende oordeel teweegbrengt, wanneer de goddeloze doden worden opgewekt, en Satan, die dan de volledige heerschappij over hen heeft, de goddelozen ertoe brengt Jeruzalem aan te vallen, dat aan het einde van de duizend jaar uit de hemel neerdaalt. Terwijl de goddelozen tot hun aanval overgaan, daalt vuur neer uit de hemel en wordt het uiteindelijke uitvoerende oordeel voltrokken.

En wanneer de duizend jaren voleindigd zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten, en hij zal uitgaan om de volken te verleiden die zich in de vier hoeken der aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen tot de strijd; hun aantal is als het zand der zee. En zij trokken op over de breedte der aarde en omsingelden de legerplaats der heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neer van God uit de hemel en verslond hen. Openbaring 20:7–9.

Hoewel de drievoudige toepassingen van Elia en van de boodschapper die de weg bereidt opdat de Boodschapper van het Verbond plotseling tot Zijn tempel kome, nauw met elkaar verwant zijn, kan een onderscheid in hun werk worden opgemerkt, namelijk hierin dat Elia in de eerste plaats het werk van de boodschapper aanduidt, evenals de beweging die met de boodschap van de boodschapper verbonden is, welke wordt volbracht gedurende het uitvoerend oordeel dat aanvangt bij de spoedig komende zondagswet. De boodschapper die de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond duidt in de eerste plaats een werk aan dat gedurende het onderzoekend oordeel wordt volbracht. Het Laodiceïsche adventisme kent de tijd van zijn bezoek niet, welke een bepaalde periode van oordeel vertegenwoordigt.

Evenmin begrijpen zij de boodschap van de „tegenwoordige waarheid” die verkondigd wordt gedurende de tijd van hun bezoeking. Van hen werd vereist dat zij zowel het oordeel als de boodschap van die dagen kenden. Ook werd van hen vereist dat zij de boodschapper van die tijdsperiode kenden. In hun Laodiceaanse blindheid verzetten zij zich tegen de boodschap van het uur, ontkennen zij de tijd van hun bezoeking met een boodschap van „vrede en veiligheid”, en verkeren zij in onzekerheid over wie de uitverkoren boodschapper van die periode is. Deze waarheid werd duidelijk aangeduid in het getuigenis van de tweede Elia, die Johannes de Doper was.

De Joden wisten dat de profetie een boodschapper aanwees die komen zou, en Jezus leerde uitdrukkelijk dat Johannes die boodschapper was die komen zou.

Want al de profeten en de wet hebben tot op Johannes geprofeteerd. En indien gij het wilt aannemen: hij is Elia, die komen zou. Wie oren heeft om te horen, die hore. Mattheüs 11:13–15.

Juist aan het einde van de tijd van hun bezoeking (de periode in de geschiedenis van Christus die de spoedig komende zondagswet voorafschaduwde), toen Christus aan het kruis hing, vermoedden de Joden of Elia dan zou komen om Jezus te redden. Indien zij de boodschapper die de weg moest bereiden voor de Boodschapper van het Verbond, Die toen het verbond met Zijn eigen bloed bevestigde, niet herkenden, konden zij hun Messias niet herkennen. Het Laodiceaanse adventisme in de laatste dagen moet zijn oordeel kennen, dat de tijd van zijn bezoeking is. Het moet de boodschap van die tijdsperiode herkennen, en het moet de uitverkoren boodschapper van die tijd herkennen. De opstand van 1888 werd voorgesteld door 11 september 2001, toen de engel van Openbaring hoofdstuk achttien neerdaalde. De opstandelingen van 1888 weigerden de uitverkoren boodschappers te erkennen van de geschiedenis die de laatste dagen voorafschaduwde.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

Want aldus zegt de Heere, de God van Israël, tot mij: Neem deze beker van de wijn van deze grimmigheid uit Mijn hand, en geef hem te drinken aan al de volken tot welke Ik u zend. En zij zullen drinken, en bewogen worden, en razen, vanwege het zwaard dat Ik onder hen zenden zal. Toen nam ik de beker uit de hand des Heeren, en gaf hem te drinken aan al de volken tot welke de Heere mij gezonden had: namelijk Jeruzalem, en de steden van Juda, en zijn koningen, en zijn vorsten, om hen te maken tot een verwoesting, een ontzetting, een aanfluiting en een vloek, gelijk het is te dezen dage; Farao, de koning van Egypte, en zijn knechten, en zijn vorsten, en al zijn volk; en al het gemengde volk, en al de koningen van het land Uz, en al de koningen van het land der Filistijnen, en Askelon, en Aza, en Ekron, en het overblijfsel van Asdod; Edom, en Moab, en de kinderen Ammons; en al de koningen van Tyrus, en al de koningen van Sidon, en de koningen der eilanden die aan gene zijde van de zee zijn; Dedan, en Tema, en Buz, en allen die in de uiterste hoeken zijn; en al de koningen van Arabië, en al de koningen van het gemengde volk dat in de woestijn woont; en al de koningen van Zimri, en al de koningen van Elam, en al de koningen der Meden; en al de koningen van het noorden, de verre en de nabije, de een met de ander, en al de koninkrijken der wereld die op de aardbodem zijn; en de koning van Sesach zal na hen drinken. Daarom zult gij tot hen zeggen: Zo zegt de

Heere der heirscharen, de God van Israël: Drinkt, en wordt dronken, en spuwt, en valt neer, en staat niet weder op, vanwege het zwaard dat Ik onder u zenden zal. En het zal geschieden, indien zij weigeren de beker uit uw hand te nemen om te drinken, dan zult gij tot hen zeggen: Zo zegt de Heere der heirscharen: Gij zult zeker drinken. Want zie, Ik begin onheil te brengen over de stad die naar Mijn Naam genoemd is, en zoudt gij dan geheel ongestraft blijven? Gij zult niet ongestraft blijven; want Ik zal een zwaard roepen over alle inwoners der aarde, spreekt de Heere der heirscharen. Gij dan, profeteer tegen hen al deze woorden, en zeg tot hen: De Heere zal brullen uit de hoogte, en uit Zijn heilige woning Zijn stem verheffen; Hij zal machtiglijk brullen tegen Zijn woonstede; Hij zal een juichkreet aanheffen, gelijk zij die de druiven treden, tegen alle inwoners der aarde. Een gedruis zal komen tot aan het einde der aarde; want de Heere heeft een twist met de volken, Hij zal richten met alle vlees; de goddelozen zal Hij aan het zwaard overgeven, spreekt de Heere. Zo zegt de Heere der heirscharen: Zie, onheil zal uitgaan van volk tot volk, en een grote stormwind zal opkomen van de einden der aarde. En de verslagenen des Heeren zullen te dien dage liggen van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde; zij zullen niet beklaagd, noch verzameld, noch begraven worden; zij zullen tot mest op de aardbodem zijn. Jeremia 25:15–33.